

Avgörande beslut på kort och lång sikt

Mycket står på spel när landsbygdsminister Jennie Nilsson möter EUs övriga fiskeministrar den 14-15 oktober för att fatta beslut om nästa års fiskekvoter. Men redan på torsdag och fredag ger riksdagens miljö- och jordbruksutskott respektive EU nämnd sina instruktioner för Sveriges förhandlingsposition. Det är alltså några avgörande dagar, både på kort och lång sikt.

På lång sikt: Det behövs en ny doktrin för fisket i Östersjön

Östersjön är ett innanhav, artfattigt med känslig ekologi. Ändå gäller samma fiskepolitik som reglerar EUs fiske i Medelhavet, Nordsjön och Atlanten. Kvoten skall så gott som alltid maximeras till förmån för fisket, inte miljö och ekologi. Vid sidan av torskbeståndets kollaps är flera fiskbestånd i dålig kondition. Sill- och skarpsillfisket tillåts fortsätta i form av storskaligt industrifiske där fångsterna blir pellets till minkfarmer eller laxodlingar. Vi är på väg att upprepa samma misstag som med torsken, men ingen verkar tycka att några fel begåtts. Detta samtidigt som avslöjanden om omfattande felrapportering inom det svenska sill och skarpsillfisket rapporterats utan några direkta åtgärder från ansvariga myndigheter. (Sveriges radio Kaliber <https://sverigesradio.se/avsnitt/1358223>).

Regionaliseringen av EUs fiskepolitik innebär en unik möjlighet att anpassa fiskeförvaltningen till Östersjöns speciella förhållanden, men det förutsätter att ansvariga politiker engagerar sig. Nu har regionaliseringen reducerats till ytterligare en byråkratisk instans. För Östersjön är det inte trovärdigt att tala om havsmiljöfrågor utan att ta med fiskepolitiken.

Sverige måste gå i spetsen för en ny fiskeripolitik som

prioriterar miljöhänsyn. Bara då kan vi på sikt uppnå ett hållbart fiske.

På kort sikt: Tre viktiga beslut:

ICES konstaterade i sin vetenskapliga rekommendation att det östra torskbeståndet behöver många år av fiskestopp för att ha en chans att återhämta sig. Ansvaret vilar tungt på Sverige och Jennie Nilsson att driva igenom tre viktiga beslut när fiskeministerna träffas:

- Följ kommissionens förslag om inget riktat fiske (0 kvot) i östra beståndet och acceptera inga höjningar av den föreslagna kvoten för västra beståndet.
- Tillåt en liten kvot (2-3000 ton) för bifångst till det småskaliga fisket som fiskar med passiva redskap.
- Flytta fisket av sill och skarpsill bort från torskens lekområden.

Sverige är inte ensamt – flera länder har uttryckt en tydlig vilja att rädda både torsken och införa åtgärder som kan hjälpa torskens återhämtning – en flytt av det storskaliga sill och skarpsillfisket från torskens lekområden är en sådan åtgärd.

Jennie Nilsson och Isabella Lövin ställde ut löften i våras. Nu är det dags att leva upp till dem.